

«ΕΙΣ ΤΙ ΕΔΪΣΤΑΣΑΣ;»

Βομβαρδισμός απόγνωσης. Φαινόμενο βασικό της εποχής.

Προσπαθούν οι πάντες. Θέλουν να μας φορέσουν τα δικά τους αμβλυωπικά γυαλιά. Να μας μεταδώσουν τον τρόπο τους.

Περιγράφουν πολέμους. Καταστροφές. Θεομηνίες. Τρομοκρατούν τους πάντες.

Αποτέλεσμα;

Ένας μετεωρισμός. Μια ασάφεια ολκής. Μια μόνιμα σκοτεινή ατμόσφαιρα. Νεφελώδης κατά πάντα.

Και ο κυρίαρχος της περιρρέουσας τούτης ατμόσφαιρας, ο φόβος, καταδυναστεύει τους πάντες. Η ερώτηση, μάλλον ρητορική, που διασχίζει τους αιθέρες, δεν μπορεί να είναι άλλη παρά: Τι θα γίνει λοιπόν; Θα έρθουν οι εχθροί; Θα εισβάλλουν και πάλι; Και πού θα μας βρουν; Και πώς θα σωθούμε; Μα θα τα καταφέρουμε ακόμη μια φορά να επιβιώσουμε;

Και η τρομολαγνεία συνεχίζεται. Και είναι το θέμα που συζητείται τώρα στα σαλόνια.

Τι θα γίνει λοιπόν; Θα καταστραφούμε; Θα εξαλειφθεί το Ελληνικό γένος;

Και όλο βρίσκουμε τον εαυτό μας στο βάθος το απύθμενο του άγχους. Της ανησυχίας. Του τρόμου.

Να εξηγήσουμε το φαινόμενο; Ή άμεσα να αναζητήσουμε λύση; Αντίδοτο; Θεραπεία πριν εκραγεί το πύον; Και τούτου οι συνέπειες θα είναι τελείως απρόβλεπτες.

Ευτυχώς υπάρχει για μας στήριγμα. Αποκούμπι. Προηγούμενο. Κάτι από το οποίο μπορούμε να πιαστούμε.

Γιατί είναι ολοφάνερο ακόμα πως ο μετεωρισμός τούτος είναι τελείως καταστροφικός.

Ομοιοπαθής σ' εμάς καθ' όλα ο Πέτρος.

Ο ενθουσιασμός του ήταν μεγάλος. Επιχείρησε λοιπόν να βαδίσει στα νερά. Μα ήταν δυνατόν; Οι άνθρωποι βαδίζουν στη γη. Όχι στη θάλασσα. Θα τα καταφέρει; Και αν βυθιστεί; Και αν πνιγεί;

Και οι προβληματισμοί συνεχίζονται. Σε πλάτος πάντα. Βυθίστηκε λοιπόν. Εδώ, λίγο πολύ, βλέπουμε τους εαυτούς μας.

Η κινδυνολογία είναι αληθινά αποκρουστική. Παγίδες γεμάτη. Σε σημεία απρόβλεπτα. Έτσι επέρχεται η διάλυση. Ιδού το αποτέλεσμα.

Τι να γίνει; Είναι απλό θεωρητικά. Του Χριστού το χέρι είναι πάντα απλωμένο προς τον καθένα. Να το αρπάξουμε λοιπόν. Και μάλιστα πριν τη δυσκολία. Προληπτικά. Και η πορεία μας τότε θα είναι εξασφαλισμένη.

Ο Χριστός εμπνέει τον άνθρωπο. Τον βοηθά. Τον στηρίζει. Τον κρατεί μακριά από τις παγίδες. Και ο άνθρωπος έτσι είναι εξασφαλισμένος.

Προϋπόθεση; Μια. Να θέλει ο άνθρωπος τούτη τη συνεργασία.

Εμείς αποφασίζουμε λοιπόν.

+ о п. Г.